Below is an ASCII-type-written text of the ruling made by Judge Ziad Salach on Wednesday, 2 May 2018 at the Acco Magistrate Court House (בית משפט השלום בעכו):

2018 לחם ואח' נ' בוקריס 02 מאי 44415-04-18 ה"ט 44415-04-18

בפני כב' השופט זיאד סאלח, סגן הנשיא

המבקשים : 1. <mark>אילנה לחם</mark> 2. מיכאל סטיבן לחם.

נגד

המשיב : <mark>דוד בוקריס</mark>

<u>נוכחים:</u>

המבקשים בעצמם המשיב – בעצמו כן מופיעה המתורגמנית מהשפה האנגלית גב' [גנפול] אנה

<u>פרוטוקול</u>

<u>המבקשת</u> (באמצעות מתור גמנית מהשפה האנגלית):

חוזרת על האמור בבקשה. אנו לא מכירים את המשיב, הוא לא גר בבניין בו אנו גרים. אני גרה ברח' הגליל 23/9 ובעלי גר ברח' הגליל 39/13 ובעלי גר ברח' הגליל 39/13 בכרמיאל.

לפי מרשם משרד הפנים המשיב גר ברח' שדמה 63/7 בכרמיאל. אני לא יודעת מה המרחק בין ביתו של המשיב לביתנו.

לפני שנה הוא סיכן אותנו פיזית 6 פעמים. לשאלת ביהמ"ש אם הוא מאיים ונותן מכות, אני עונה כי הוא תקף את בעלי וניסה לתקוף אותי. הוא עומד מולנו ולא נותן לנו לעבוד לבניין שלנו, הוא חסם את דרכנו בגופו. הוא עוקב אחרי בעלי עם הרכב.

היו 2 מקרים בהם הוא לא נתן לנו להיכנס לביתנו. פעם ראשונה בחודש ינואר 2017 והשני במרץ השנה.

<u>המשיב:</u>

אני מכיר את המבקשים. אני מתגורר באותו בניין. הכתובת שלי במשרד הפנים לא מופיעה שם כי אני חי שם עם בת הזוג שלי. הכתובת במשרד הפנים היא של הוריי. אני מעולם לא תקפתי אותם, לא פיזית ולא באלימות. כפי שניתן לראות הם לא דוברי השפה שלי אני לא יודע איך הצלחתי לאיים עליהם כאשר אני לא דובר השפה האנגלית.

אני לא מקצועי בנושא אבל אני לא יודע איך להגדיר את מצבם, אני לא יודע אם הם נורמאליים או לא. יש להם מנהג לשבת שעות ולגזור נייר, הם גוזרים נייר וזורקים מהחלון, הם זורקים צואה מהחלון. יש לי אישורים מהעירייה שהגעתי עם פקח כמה פעמים והם לא פותחים את הדלת. הפקח אמר שיש איזה משהו רפואי והם לא רוצים להחמיר איתם. הם אוכלים וזורקים שאריות מהחלון, אני גר מתחתם. אני שואל למה הם עושים את זה והם לא משיבים לי, הם עומדים בלי לענות. אני לא נהגתי באלימות כלפיהם מעולם. אני גר 2 קומות מתחתיהם, על המזגן שלי אני מוצא תמיד שאריות אוכל, זבל וצואה. למה אני צריך למצוא את הדברים האלה על חלון ביתי.

אין לי בעיה עם צו הרחקה, אין לי מה להיות בקשר איתם.

<u>החלטה</u>

שמעתי את שני הצדדים, כאשר טענת המבקשים כי המשיב מאיים עליהם, גם תוקף ו/או מנסה לתקוף אותם, וזאת על רקע כי המשיב מתגורר, ביחד עם חברתו, באותו בניין אשר בו מתגוררים המבקשים – בני זוג.

אין לעיל ידי להחליט בעניין גירסת מי מהצדדים או לאו.

יחד עם זאת, לפי דעתי, יש לעשות הפרדה מלאה וטוטאלית בין שני הצדדים.

לכל אדם יש אוטונומיה לסרב להיות בקשר עם מאן דהוא, גם לא לדבר איתו וכמובן לא להיות מוטרד על ידו.

לפיכך אני אוסר על המשיב להיות בקשר כלשהו עם המבקשים, אוסר עליו להגיע למקום מגוריהם ו/או להתקרב למקום הימצאם מרחק שהוא פחות מ- 5 מטרים, מלבד מפגש בחדר המדרגות וכן כמובן ואסר עליו להטריד אותם בכל דרך שהיא.

כמובן גם אסור עליו לבצע חלילה כל עבירה פלילית נגדם, כולל איום או תקיפה או ניסיון תקיפה.

את הדברים אני אומר מבלי לקבוע כי אכן היה מעשה הטרדה ו/או מעשה תקיפה ו/או מעשה איום.

כבל שיש למשיב טענות כלפי התנהלות המבקשים הוא יוכל לעשות זאת בדרך חוקית, בין אם זה פנייה למשטרה או לביהמ"ש או לפיקוח העירוני.

אסור למשיב באף מקרה, כאמור, לפנות אל המבקשים ישירות.

אין צו להוצאות.

ניתנה והודעה היום י"ז אייר תשע"ח, 2018/2018 במעמד הנוכחים.

זיאד סאלח, סגן הנשיא

Here is a Google Translation of the above text:

Case Number 44415-04-18 Laham et al. V. Bokrees 02 May 2018

Before the Honorable Judge Ziad Salah, Vice President

The Applicants: 1. Elana Laham 2. Michael Steven Laham

against

Respondent: David Bukrees

Present: The Applicants – themselves The Respondent – himself In addition, the English language translator Ms. Anna [Ganapol]

Protocol

The Applicant (through the English language translator):

Repeats the request. We do not know the respondent; he does not live in the building where we live. I live at 23 Hagalil Street and my husband lives on 39/13 Hagalil Street in Karmiel.

According to the Interior Ministry's registry, the respondent lives at 63 Shdema Street in Carmiel. I do not know how far the respondent's house is from our home.

A year ago he risked us physically 6 times. When the court asks if he threatens and punches, I say that he attacked my husband and tried to attack me. He stands in front of us and does not let us work for our building, he blocked our way with his body. He follows my husband with the car.

There were two cases in which he did not let us enter our house. First time in January 2017 and the second in March this year.

Respondent:

I know the applicants. I live in the same building. My address at the Interior Ministry does not appear there because I live there with my spouse. The address at the Interior Ministry is that of my parents. I never attacked them, either physically or violently. As you can see they do not speak my language and I do not know how I managed to threaten them when I did not speak English.

I'm not professional on the subject but I do not know how to define their situation, <u>I do not know</u> whether they are normal or not. They have a habit of sitting for hours and cutting paper, they cut paper and throw out the window, they throw feces from the window. <u>I have permits from the</u> <u>municipality that I came with a supervisor several times and they do not open the door.</u> The warden said there was something medical and they did not want to get worse with them. <u>They eat and throw</u> <u>leftovers from the window</u>, I live below them. <u>I ask why they do it and they do not answer me</u>, they stand without answering. <u>I never used violence against them</u>. I live 2 stories below, on my air conditioner I always find leftover food, junk and feces. Why should I find these things on my home window.

I have no problem with the restraining order, I have nothing to do with them.

Decision

I heard both sides, when the petitioners claim that the respondent is threatening them, also attacking and / or trying to attack them, in view of the fact that the respondent lives, together with his girlfriend, in the same building in which the applicants - spouses.

I do not have the right to decide on the issue of any of the parties or not.

However, in my opinion, a complete and total separation must be made between the two sides.

Every person has the autonomy to refuse to be in contact with anyone, not to talk to him and of course not to be bothered by him.

Therefore, I forbid the Respondent to have any contact with the Petitioners, forbid him to reach their place of residence and / or to approach a place that is less than 5 meters away, except for a meeting in the stairwell and of course, and forbids him to harass them in any way.

Of course, he is also forbidden to commit any criminal offense against them, including threats or assaults or attempted assaults.

I say this without establishing that there was indeed an act of harassment and / or an act of assault and / or a threat.

If the respondent has complaints regarding the conduct of the applicants, he can do so in a legal manner, whether it is a request to the police or the court or the municipal supervision.

In any case, the respondent must not contact the applicants directly.

There is no order for expenses.

The announcement was made today, 2 May 2017, in the presence of those present.

Ziad Salach, Vice President